

РЕШЕНИЕ

№ 6400

гр. София, 27.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова**

при участието на секретаря Снежана Тодорова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **7378** по описа за **2023** година докладвано от съдия Виржиния Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на юрк. М. Д., като пълномощник на Столична Дирекция на вътрешните работи (СДВР), представлявана от директора, срещу Решение № 263 от 21.01.2022г. постановено по нахд № 7417/2021 г. по описа на СРС, 97-ми състав. С обжалваното решение е отменен електронен фиш серия Г № 0031809, издаден от СДВР.

Според касатора атакуваното решение е постановено при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и неправилно приложение на закона – касационни основания по чл. 348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК вр. чл.63в от ЗАНН. Поддържа, че в съдържанието на Електронния фиш (ЕФ) е налице описание на нарушението, което дори и лаконично, съответства на утвърдения от министъра на вътрешните работи образец на ЕФ и е достатъчно, включително от гледна точка на правото на защита на наказаното лице, тъй като изложените факти му дават възможност да разбере кога, къде и при какви обстоятелства е извършил административното нарушение, за което е наказан и в какво се е проявило то – управление на лек автомобил без сключена застраховка гражданска отговорност. Счита, че наличието в обстоятелствената част на думите „движение“ и „посока“

напълно равнозначно замества липсата на изрично изписване на деянието като „управление на МПС“ На следващо място счита, че санкционната норма е приложена правилно като са развити подробни съображения в тази насока. Прави искане за отмяна на обжалваното съдебно решение и вместо него, по същество на спора, да бъде потвърден процесния електронен фиш. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, не се явява и не се представлява. Ответникът – „Алфа ПКВ БГ“ ЕООД, редовно уведомен, не се явява и не се представлява. Няма постъпило становище по касационната жалба.

Представителят на СГП – прокурор В., моли съда да остави в сила обжалваното решение.

Административен съд - София-град, XXV касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14 - дневен срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да постанови решението си районният съд е приел за установено от фактическа страна, че на 28.03.2021г.в 11:21 в [населено място] МПС „М. С. 208“ ЦДИ с рег. [рег.номер на МПС] се движило по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]без сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ като било засечено с автоматизирано техническо средство АТСС № SD2D0010.

Съгласно справка за собственост на МПС към 28.03.2021 г. собственик на горепосочения товарен автомобил към 28.03.2021г. е дружеството „Алфа ПКВ БГ“ ЕООД.

Във връзка с горните обстоятелства срещу дружеството „Алфа ПКВ БГ“ ЕООД бил издаден от СДВР процесният електронен фиш Серия Г № 0031809, с който на основание чл. 638, ал. 4, вр. ал. 1, т. 2, вр. чл. 461, т. 1 от КЗ на жалбоподателя е наложена „имуществена санкция“ в размер на 2 000 /две хиляди/ лева за нарушение на чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ.

За да отмени ЕФ, районният съд е приел, че нарушението е безспорно установено, но в административно-наказателното производство са допуснати съществени нарушения на производствените правила, тъй като в същия липсва описание на изпълнителното деяние на вмененото административно нарушение. Районният съд е извел, че В ЕФ не е налице достатъчно ясно и конкретно описание на деянието, вменено като нарушение. Посочено е единствено кога и къде товарният автомобил е установен с АТСС, както и че не е сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, с което било установено нарушение на КЗ. В случая липсва конкретизация на изпълнителното деяние от гледна точка на съставомерните от обективна страна елементи на нарушението по чл. 483, ал. 1, т. 1 вр. чл. 638, ал. 4 КЗ, тъй като в обжалвания ЕФ изобщо не е отразено установено ли е управление на процесното МПС, което обстоятелство е елемент от състава на нарушението. Препратката към нарушената норма не санира този пропуск, тъй като представлява самостоятелен реквизит на ЕФ. В тази връзка е налице формално нарушение, което не може да бъде отстранено по пътя на тълкуването чрез прочит на цитираната норма и което е довело до нарушаване на правото на защита на санкционираното лице,

доколкото липсва ясно описание на нарушението, от което нарушителят да е в състояние да разбере фактическите и правните рамки на същото и адекватно да организира защитата си. С тези мотиви районният съд е отменил електронният фиш. Така постановеното решение е валидно, допустимо и правилно.

Нормата на чл. 647, ал. 3 от КЗ, определя, че когато с автоматизирано техническо средство или система е установено и заснето управлението на моторно превозно средство, за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност на автомобилистите", се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител при условията и по реда, предвидени в Закон за движение по пътищата. По силата на тази законова разпоредба, следва да намери приложение чл. 189, ал. 4, изр. второ от ЗДвП, включително регламентирания изисквания за изискуемостта се съдържа в електронния фиш. В процесния случай, издаденият електронен фиш, в хипотезата на установено с автоматизираното техническото средство нарушение на чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ не отговаря на императивните формални изисквания, визириани в чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, респективно по отношение на неговото съдържание.

Разпоредбата на чл. 483, ал. 1, т. 1 КЗ задължава всеки притежател на МПС да сключи задължителната застраховка ГО на автомобилистите, но отговорността при неключването е предвидена в отделни санкционни норми, в чиито състав са включени различни обективиращи признаци. Първата от тях, в хипотезата на чл. 638, ал. 1 КЗ, въздига в нарушение самото бездействие по неключване на изискуемия договор, а втората – тази на чл. 638, ал. 4 изисква и управление на автомобила, за който не е сключен договор от неговия собственик. Иначе казано, нормата на чл. 638, ал. 4 от КЗ допуска да се издаде електронен фиш за нарушение, изразяващо се в липса на задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, но само при управление на моторно превозно средство. След като нарушението на задължението по чл. 483, ал. 1, т. 1 КЗ е установено при управлението на автомобила и е заснето с АТСС, то следва в издадения ел. фиш да е изрично посочено, че автомобилът е бил управляван от своя собственик в момента на констатиране на нарушението. В случая безспорно се установява, че липсва описание на съставомерното обстоятелството, че е установено управление на МПС, за което няма сключен и действащ застрахователен договор. Липсата на описание на нарушението ограничава възможността на нарушителя да разбере в извършване на какво точно нарушение е обвинен.

Възражението на касатора, че наличието на думата „посока“ в обстоятелствената част на ЕФ санира този пропуск категорично не може да бъде възприето, още повече, че от текста не става ясно дали това е посока на движение или посока на заснемане. Думата „движение“ пък е употребена, за да поясни обстоятелството, че процесното МПС не е спряно от движение, а не че същото се е намирало в такова, поради което също не може да се приеме за основателно.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение на Софийски районен съд е правилно и законосъобразно, и като такова следва да се остави в сила, а касационната жалба оставена без уважение.

Разпоредбата на чл. 63д от ЗАНН предвижда, че в съдебните производства страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. С оглед изхода на спора такива се следват на ответника по касацията, но предвид липсата на отправено в този смисъл искане, съдът не следва да присъди такива.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен

Съд С. -град, XXV Касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 263 от 21.01.2022г. постановено по нахд № 7417/2021 г. по описа на СРС, 97-ми състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.